

DECIZIE nr. 4583/29.11.2018

privind soluționarea contestației formulată de X ... .. în numele și pentru „X ... .. I.I.”, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /11.06.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 cu adresa nr. ARG_AIF ... /29.05.2018, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /11.06.2018, procedând la soluționarea contestației depusă de

X ... .., CNP ...
în numele și pentru „X ... .. I.I.”,
CIF: RO ... ,
cu sediul în ... , sat ... .. , jud. Arad

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Inspecție Fiscală sub nr. ARG_AIF ... /24.05.2018 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /11.06.2018.

Referitor la modul în care persoana care a formulat contestația, respectiv: „Subsemnatul X ... .. , în numele și pentru " X ... .. I.I.", s-a identificat, învederăm că deși lipsește litera „i” din numele „X ”, dar amprenta ștampilei conține denumirea corectă a entității - „X ... .. I.I.”, datele de identificare fiscală fiind corecte, rezultă că este vorba despre o simplă eroare materială, DGRFP Timișoara considerând contestația formulată de X ... ..

ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. ... /**19.04.2018** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice emisă de AJFP Arad – Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 în baza Raportului privind inspecția fiscală încheiat la data de 19.05.2018, înregistrat la AJFP – Inspecție Fiscală sub nr. ... /19.04.2018.

Referitor la obiectul contestației, DGRFP Timișoara a constatat următoarele:

În cuprinsul Raportului privind inspecția fiscală (RIF) care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate se precizează că a fost „încheiat azi 19.05.2018” (dată ulterioară emiterii deciziei de impunere), dar în condițiile în care RIF-ul a fost înregistrat la AJFP – Inspecție Fiscală sub nr. ... /19.04.2018, rezultă că ne aflăm în prezența unei simple erori de redactare.

Subliniem însă că se reține că raportul de inspecție fiscală reprezintă un act premergător, rezultatele inspecției fiscale, respectiv constatările inspecției din punct de vedere factic și legal consemnate în raport fiind valorificate prin emiterea deciziei de impunere, care constituie titlu de creanță și care este actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat în cauză, în conformitate cu prevederile art. 93 alin.(1) și alin. (2), a art.131 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

„ART. 93

Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) *Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.*

(2) *Creanțele fiscale se stabilesc astfel:*

a) *prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);*

b) *prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”*

„ART. 131

Rezultatul inspecției fiscale

(1) *Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere factic și legal și consecințele lor fiscale.*

(2) *Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării. (...)*

(4) *Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:*

a) *deciziei de impunere, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare;”*
coroborat cu prevederile art.272 alin. (2) din același act normativ, care stipulează:

„ART. 272 - Organul competent

(...)

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

a) *creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;*

b) *măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;*

c) *deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);*

d) *creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de*

soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.”,

de altfel entitatea X ... .. ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ formulând contestația împotriva Deciziei de impunere nr. ... /19.04.2018 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice emisă de AJFP Arad – Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2.

De asemenea, urmare analizării contestației formulate, respectiv argumentația detaliată la pct. „I.”, petenta considerându-se îndreptățită la emiterea unui act de îndreptare a erorilor materiale din actul administrativ contestat, AJFP Arad – Inspecție Fiscală a emis în baza dispozițiilor art.53 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Decizia de impunere ... /29.05.2018 în care au fost corectate datele de identificare ale contribuabilului, suma înscrisă la cap. 2.1. „Obligații fiscale suplimentare” fiind identică sumei înscrise în Decizia de impunere nr. ... /19.04.2018, respectiv ... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, care face obiectul contestației.

Conform art. 53 „*Îndreptarea erorilor materiale din actul administrativ fiscal*” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„(1) *Organul fiscal poate îndrepta oricând erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului.*

(2) *Prin erori materiale, în sensul prezentului articol, se înțelege orice greșeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greșite din actele administrative fiscale, cu excepția acelor care atrag nulitatea actului administrativ fiscal, potrivit legii, sau care privesc fondul actului administrativ fiscal.*

(3) *În cazul în care, după comunicarea actului administrativ fiscal, organul fiscal constată, din oficiu, că există erori materiale în cuprinsul său, acesta comunică contribuabilului/plătitorului un act de îndreptare a erorii materiale.*

(4) *În situația în care îndreptarea erorii materiale este solicitată de contribuabil/plătitor, organul fiscal procedează astfel:*

a) *dacă cererea de îndreptare a erorii materiale este întemeiată, emite și comunică contribuabilului/plătitorului actul de îndreptare a erorii materiale;*

b) *dacă cererea de îndreptare a erorii materiale nu este întemeiată, respinge cererea printr-o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.*

(5) *Actul de îndreptare a erorii materiale și decizia de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale urmează regimul juridic al actului inițial și pot fi contestate în condițiile legii în care putea fi contestat actul inițial.”*

Suma contestată este în cuantum de ... lei și reprezintă taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost semnată de titularul întreprinderii individuale, în conformitate cu art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură

fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziei contestate prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (decizia de impunere fiindu-i comunicată prin remitere sub semnătură reprezentantului petentei la data de 24.04.2018).

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Prin contestația formulată, reprezentantul petentei solicită constatarea îndeplinirii condițiilor ce impun emiterea de către organul fiscal a actului de îndreptare a erorilor materiale din actul administrativ contestat și admiterea contestației cu consecința anulării actului administrativ atacat și implicit exonerarea de la plata sumei de ... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, în considerarea următoarelor motive:

La pct. „I.”, petenta detaliază argumentele de fapt și de drept care conduc la emiterea unui act de îndreptare a erorilor materiale din actul administrativ contestat, în sensul corectării domiciliului fiscal și a sediului activității întreprinderii individuale (pct. 1.3 și 1.4 din decizia de impunere) și individualizarea obligației fiscale principale verificate (pct. 2.1. rd. 1 col.1 din decizia de impunere) conform art. 53 Cod procedură fiscală.

La pct. „II.”, petenta detaliază argumentele de fapt și de drept referitoare la anularea deciziei de impunere contestate și exonerarea din sarcina sa a sumei de ... lei reprezentând TVA (filele 2 – 7).

În partea incipientă a argumentației, petenta prezintă succint constatările organelor de inspecție fiscală, subliniind faptul că acestea au avut la bază procesele verbale nr. ... /26.05.2016 și nr. ... /25.05.2017, enumerând aspectele reținute în RIF în legătură cu cei doi parteneri ai entității, respectiv societățile A Pâncota și S SRL, în general aspecte comune (fila 3 din contestație).

În secțiunile următoare, petenta își prezintă motivele de fapt și de drept, punctual pentru cei doi furnizori, astfel:

În cazul societății A Pâncota, petenta arată că, în calitate de client, a încheiat contractul de prestări servicii nr. .../10.01.2014, obiectul contractului constând, în principal, în aceea că prestatorul (A Pâncota) se obligă să execute servicii constând în „curățat vegetație spontană și pregătirea terenului pentru plantare, pe suprafața de 18 ha”, conform Devizului pe categorii de lucrări, înscris ce face parte din documentele contractului, prețul contractului fiind de ... lei fără TVA, plătit la primirea de către client a subvenției din cadrul programului de reconversie a viței de vie, măsura I.

Petenta arată că prestatorul a efectuat lucrările convenite prin contract, fapt care poate fi demonstrat cu Situația de plată la data de 08.04.2014 care conține lucrările executate, atât cantitativ, cât și valoric, confirmată prin semnătură și ștampilă de cele două părți semnatare ale contractului de prestări servicii nr. .../10.01.2014.

De asemenea, se subliniază faptul că executarea fizică a lucrărilor este confirmată și de Procesul verbal de recepție finală încheiat la data de 07.04.2014, document în care reprezentanții părților confirmă faptul că „(...) s-au efectuat în condiții corespunzătoare din punct de vedere calitativ lucrări de: Curățat vegetație spontană și pregătirea terenului de plantare, pe o suprafață de 18 ha.”

Mutatis mutandis, petenta reia argumentele de mai sus și în cazul societății S SRL, cu care a încheiat două contracte:

- 1. contractul de prestări servicii nr. .../25.02.2014, având ca obiect „executarea de lucrări de pregătire a terenului cu freza x3 în vederea plantării viței de vie pe o suprafață de 18 ha.” cu prețul de .../ lei, fără TVA urmare căruia s-a încheiat Procesul verbal de recepție finală din 18.04.2014 și

- 2. contractul de lucrări nr. .../05.05.2014 prin care „prestatorul se obligă să instaleze tutori în vederea formării tulpinii pe o suprafață de 18 ha”, respectiv 75.618 tutori (conform Anexei 1 la contract), valoarea contractului fiind de ... ,12 lei fără TVA (0,34 lei/buc); petenta precizează faptul că tutorii din bambus i-a achiziționat de la societatea M B din Italia, recepția acestora făcându-se cu NIR nr. .../15.05.2014, lucrările de instalare a tutorilor fiind finalizate la data de 23.05.2014 conform Procesului verbal de recepție finală semnat de prestator și beneficiar.

În concluzie, petenta arată că „lucrările antementionate fac parte din procesul tehnologic de înființare a unei culturi de viță de vie, au fost necesare și au fost efectiv executate, ele regăsindu-se în cultura de viță de vie care a fost înființată de X ... .. I.I.”

În drept, petenta își întemeiază contestația pe dispozițiile dreptului comunitar – Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28.11.2006 – care reglementează în domeniul dreptului de deducere a TVA, prin raportare la dreptul intern – Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal – astfel: art. 145 Cod fiscal în corelație cu art. 167 și art. 168 lit. a) din Directivă (la care se face trimitere și la jurisprudența UE, Hotărârea CEJ din 21.06.2012 având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare în cauzele conexe C-80/11 și C-142/11, Mahagében și Dávid – parag. 37 – 39) și respectiv art. 146 alin. (1) lit. a) Cod fiscal în corelație cu art. 178 lit. a) din Directivă, sens în care citează, în integritate, dispozitivul Hotărârii CEJ din 21.06.2012, mai sus precizată.

De asemenea, citează dispozitivul Hotărârii CJUE pronunțată în cauza C-101/16, Paper Consult.

Pe cale de consecință, petenta solicită admiterea contestației.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. ... din data de 19.04.2018, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. ... /19.04.2018 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice, organele de inspecție

fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, au constatat următoarele:

X ... .. ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ a fost constituită ca și entitate din data de 09.10.2013 conform Rezoluției nr. ... emisă de către directorul ORC Arad.

În cadrul inspecției fiscale efectuate la petentă, în vederea clarificării relațiilor comerciale ale acesteia cu firmele partenere, din examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al entității, respective din bazele de date ANAF, organele de inspecție fiscală au constatat în perioada verificată o serie de neconcordanțe între informațiile comunicate autorității fiscale de X ... .. I.I. și cele declarate de către partenerii săi, respectiv societățile A PÎNCOTA și S SRL, astfel:

- X ... .. I.I. a declarat achiziții (prestări de servicii efectuate de A PÎNCOTA urmare contractului 4/10.01.2014) în valoare totală de ... ,68 lei (baza de impozitare ... lei și TVA ... ,68 lei), în timp ce firma parteneră nu a declarat în Declarația informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național (formular D 394) prestarea de servicii către petentă;

- X ... .. I.I. a declarat achiziții (prestări de servicii/lucrări efectuate de S SRL urmare contractului .../25.02.2014) în valoare totală de ... ,55 lei (baza de impozitare ... lei și TVA ... ,43 lei), în timp ce firma parteneră nu a declarat în Declarația informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național (formular D 394) prestările de servicii către petentă.

Conform RIF care a stat la baza emiterii deciziei de impunere s-a constatat că partenerii întreprinderii individuale au făcut obiectul unor verificări ale Direcției Regionale Antifraudă, concretizate în emiterea Proceselor verbale nr. ... /26.05.2016 și nr. ... /25.05.2017, conform cărora a rezultat că cele două firme nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, în perioada în care s-au facturat prestările de servicii nu au avut angajați și nici nu au deținut utilajele necesare efectuării prestărilor de servicii.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au procedat la analizarea documentelor prezentate de petentă în timpul inspecției fiscale, constatând că în cuprinsul devizelor de lucrări nu este precizat nici numărul angajaților care au efectuat lucrările, nici orele alocate fiecărei prestări de serviciu, nefiind identificate datele referitoare la numărul de angajați implicați în prestarea acestor servicii, timpul fizic în care s-au prestat lucrările, în condițiile în care s-au efectuat cheltuieli cu manopera. Totodată organele de inspecție fiscală au stabilit că nu au putut fi identificate cheltuielile efectuate cu folosirea utilajelor, numărul de utilaje folosite pentru efectuarea lucrărilor.

Coroborând informațiile obținute din bazele de date ANAF și constatările Direcției Regionale Antifraudă referitoare la partenerii comerciali ai petentei cu documentele prezentate în timpul inspecției fiscale de petentă, organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta a fost în imposibilitatea de a beneficia de prestările serviciilor de către firmele A PÎNCOTA și S SRL, prestările de servicii înscrise în facturile nr. ... /08.04.2014 emisă de A

PÎNCOTA SRL și respectiv nr. ... /02.05.2014 și nr. ... /24.05.2014 emise S SRL neavând conținut economic, prestările de servicii de către aceste firme partenere nefiind efectuate în realitate.

Pe cale de consecință, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei o taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de ... lei aferentă perioadei 09.10.2013 – 31.12.2017.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de dl. X ... , în calitate de reprezentant al petentei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

În fapt, inspecția fiscală a fost demarată ca a urmare Avizului de inspecție fiscală nr. ARG_AIF ... /02.03.2018, verificarea taxei pe valoarea adăugată efectuându-se pe perioada 09.10.2013 – 31.12.2017, constatările inspecției fiscale fiind cuprinse în Raportul de inspecție fiscală înregistrat la AJFP – Inspecție Fiscală sub nr. ... /19.04.2018, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate.

În anul 2014, petenta a înregistrat în contabilitate facturile nr. ... /08.04.2014 emisă de A PÎNCOTA SRL și respectiv nr. ... /02.05.2014 și nr. ... /24.05.2014 emise S SRL reprezentând prestări servicii, pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru suma totală de ... lei aferentă acestor achiziții.

Cu ocazia inspecției fiscale, organele de control au constatat că documentele prezentate de petentă nu confirmă efectuarea prestărilor de servicii de către cei doi furnizori, fapt coroborat cu analiza bazelor de date ANAF și constatările Direcției Regionale Antifraudă, concretizate în emiterea Proceselor verbale nr. ... /26.05.2016 și nr. ... /25.05.2017, motiv pentru care în sarcina petentei s-a stabilit o TVA suplimentară în sumă de ... lei aferentă anului 2014.

În drept, în materia taxa pe valoarea adăugată sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Astfel, potrivit acestor prevederi legale se reține faptul că o persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Totodată, art.156 alin.1, alin.2 și alin.4 din același act normativ, ale cărui prevederi sunt similare pe perioada efectuării operațiunilor și care stipulează

că:

“ART. 156 - Evidența operațiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

(4) Evidențele prevăzute la alin. (1) - (3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.”

coroborate cu cele ale art.6 alin. (1) și art.7 alin.(2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

„ART. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

*(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii.
(...)*

ART. 7 Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

(...)

(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.”

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, se reține că orice operațiune economico-financiară se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Prin urmare, din interpretarea textelor de lege mai sus citate se reține că legiuitorul a condiționat acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințelor de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

De asemenea, se reține că pentru a beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturi de achiziții de bunuri care au fost utilizate în activitatea unei societăți, se impune ca aceasta să prezinte documente de natura mijloacelor de probă care confirme faptul că destinația bunurilor a fost pentru realizarea de operațiuni taxabile.

Față de documentele existente la dosarul cauzei și susținerile petentei, respectiv constatările organelor de inspecție fiscală raportat la normele legale incidente, se rețin următoarele:

- organele de inspecție fiscală au constatat diferențe între achizițiile declarate de X ... .. I.I. și livrările declarate de furnizorii A PÎNCOTA SRL și S SRL;

- din analizarea evidenței financiar – contabile și a documentelor prezentate de petentă cu ocazia inspecției fiscale s-a constatat că pentru achizițiile de servicii de la cei doi furnizori, petenta nu a prezentat documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală care să demonstreze că serviciile au fost efectuate în realitate;

- astfel, în devizele de lucrări nu este precizat nici numărul angajaților care au efectuat lucrările, nici orele alocate fiecărei prestări de serviciu, nefiind identificate datele referitoare la numărul de angajați implicați în prestarea acestor servicii, timpul fizic în care s-au prestat lucrările, în condițiile în care s-au efectuat cheltuieli cu manopera;

- de asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că din documentele prezentate în timpul inspecției fiscale nu au putut fi identificate cheltuielile efectuate cu folosirea utilajelor, numărul de utilaje folosite pentru efectuarea lucrărilor;

- conform RIF care a stat la baza deciziei de impunere contestată a rezultat că furnizorii A PÎNCOTA SRL și S SRL nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, în perioada în care s-au facturat prestările de servicii nu au avut angajați și nici nu au deținut utilajele necesare efectuării prestărilor de servicii, concluzia inspectorilor antifraudă fiind că aceste firme au fost „în imposibilitatea de a presta în mod real lucrările pretinse”;

- prin contestația formulată petenta face trimitere la contractele încheiate cu cei doi prestatori, astfel: contractul de prestări servicii nr. .../10.01.2014 încheiat cu A Pâncota, respectiv contractul de prestări servicii nr. .../25.02.2014 și contractul de lucrări nr. .../05.05.2014 ambele încheiate cu S SRL (fără a le depune în motivarea contestației);

- de asemenea, petenta în vederea demonstrării realității serviciilor achiziționate, invocă în cazul firmei A Pâncota Situația de plată din 08.04.2014 și Procesul verbal de recepție finală a lucrărilor din data de 07.04.2014, iar în cazul firmei S SRL Procesul verbal de recepție finală semnat de prestator și beneficiar din 23.05.2014 (fără a le depune în motivarea contestației), concluzionând însă că lucrările în cauză au fost efectiv prestate, fiind parte din procesul tehnologic de înființare a unei culturi de viță de vie, ele „regăsindu-se în cultura de viță de vie care a fost înființată”.

Având în vedere că față de constatările organelor de inspecție fiscală, petenta invocă jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, se reține că sub aspectul legislației comunitare, de la data aderării, legislația română a fost armonizată cu Directiva a 6-a a C.E.E., iar prin Tratatul de Aderare, țara

noastră s-a obligat, printre altele, să respecte aquis-ul comunitar, inclusiv deciziile Curții de Justiție Europene, motiv pentru care aceste interpretări sunt luate în considerare pentru a asigura o aplicare unitară a legii.

Astfel, se reține că, implicit autoritățile naționale, au obligația legală de a-și îndeplini obligațiile impuse prin tratatul UE și de legislația secundară elaborată conform acestuia.

Potrivit art.267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este singura instanță competentă să interpreteze tratatele, precum și să se pronunțe cu privire la interpretarea și validarea dreptului derivat.

În privința interpretării unor dispoziții ale dreptului UE, ceea ce se impune statelor membre este de fapt norma de drept, în interpretarea dată de CJUE, prin urmare atunci când există o practică a CJUE cu privire la anumite dispoziții, inclusiv dispozițiile referitoare la TVA, respectiv Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA – componenta a acqius-ului comunitar, statele membre trebuie să adopte o conduită conformă interpretării respective.

De asemenea, celelalte autorități naționale, inclusiv autoritățile fiscale, care aplică dreptul UE trebuie să țină seama de interpretarea dată de CJUE având în vedere că o aplicare a dreptului UE care nu este conformă cu această interpretare, încalcă de fapt, însăși norma de drept respectivă. Pentru a fi posibilă atingerea unui astfel de deziderat, autoritățile fiscale au obligația de a se asigura că interpretările date legislației fiscale și practica națională sunt conforme cu interpretările CJUE, din acest motiv fiind deopotrivă responsabile în identificarea hotărârilor CJUE aplicabile în situații de fraude fiscale sau abuzuri.

Prin urmare, în cazuri precum cel în speță, se impune analizarea jurisprudenței europene în materie și identificarea hotărârilor CJUE în cauze similare. Aceste hotărâri, în măsura în care legislația națională nu conține dispoziții contrare, sunt aplicabile și constituie izvor de drept, chiar dacă nu sunt menționate în mod expres în Codul fiscal și Normele Metodologice.

Astfel, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală raportate la argumentele contestatarei, se rețin următoarele:

A. La data de 19 octombrie 2017 au fost publicate concluziile Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-101/16 Paper Consult SRL potrivit căreia:

“Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată trebuie să fie interpretată în sensul că se opune unei reglementări juridice naționale precum cea în discuție în cauza principală, în temeiul căreia dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată este refuzat unei persoane impozabile pentru motivul că operatorul care i-a furnizat o prestare de servicii în schimbul unei facturi pe care figurează separat prețul și taxa pe valoare adăugată a fost declarat inactiv de administrația fiscală a unui stat membru, această declarație a

inactivității fiind publică și accesibilă pe internet oricărei persoane impozabile în acest stat, atunci când acest refuz al dreptului de deducere este sistematic și definitiv, nepermițând să se facă dovada absenței unei fraude sau a unei pierderi de venituri fiscale”.

De asemenea, se rețin în speță paragrafele nr.35, 36, 37, 38, 39, 40, 43 și 44 din cuprinsul cauzei C-101/2016 – Paper Consult, care precizează:

„35 Referitor la dreptul de deducere, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, dreptul persoanelor impozabile de a deduce din TVA-ul pe care îl datorează TVA-ul datorat sau achitat pentru bunurile achiziționate și pentru serviciile primite anterior de acestea constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA-ului instituit prin legislația Uniunii (a se vedea în special Hotărârea din 25 octombrie 2001, Comisia/Italia, C-78/00, EU:C:2001:579, punctul 28, precum și Hotărârea din 21 iunie 2012, Mahagében și Dávid, C-80/11 și C-142/11, EU:C:2012:373, punctul 37).

36 Astfel cum a subliniat Curtea în mod repetat, dreptul de deducere prevăzut la articolul 167 și următoarele din Directiva 2006/112 face parte integrantă din mecanismul TVA-ului și, în principiu, nu poate fi limitat. În special, acest drept se exercită imediat pentru totalitatea taxelor aplicate operațiunilor efectuate în amonte (a se vedea în special Hotărârea din 21 martie 2000, Gabalfrisa și alții, C-110/98-C-147/98, EU:C:2000:145, punctul 43, precum și Hotărârea din 21 iunie 2012, Mahagében și Dávid, C-80/11 și C-142/11, EU:C:2012:373, punctul 38).

37 Regimul deducerilor urmărește să degreveze în întregime întreprinzătorul de sarcina TVA-ului datorat sau achitat în cadrul tuturor activităților sale economice. Sistemul comun al TVA-ului garantează, în consecință, neutralitatea impozitării tuturor activităților economice, indiferent de scopurile sau de rezultatele acestor activități, cu condiția ca activitățile menționate să fie, în principiu, ele însele supuse TVA-ului (a se vedea în special Hotărârea din 21 martie 2000, Gabalfrisa și alții, C-110/98-C-147/98, EU:C:2000:145, punctul 44, precum și Hotărârea din 21 iunie 2012, Mahagében și Dávid, C-80/11 și C-142/11, EU:C:2012:373, punctul 39).

38 Totuși, dreptul de deducere a TVA-ului trebuie să respecte cerințe sau condiții atât de fond, cât și de formă.

39 În ceea ce privește cerințele sau condițiile de fond, reiese din articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112 că, pentru a putea beneficia de dreptul de deducere, trebuie, pe de o parte, ca persoana interesată să fie o „persoană impozabilă” în sensul respectivei directive și, pe de altă parte, ca bunurile sau serviciile invocate pentru a justifica acest drept să fie utilizate în aval de persoana impozabilă în scopul operațiunilor taxabile ale acesteia și ca, în amonte, aceste bunuri sau servicii să fie prestate de o altă persoană impozabilă (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 6 septembrie 2012, Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, punctul 26, precum și Hotărârea din 22 octombrie 2015, PPUH Stehcemp, C-2.../14, EU:C:2015:719, punctul 28 și jurisprudența citată).

40 În ceea ce privește modalitățile de exercitare a dreptului de deducere, care corespund unor cerințe sau condiții de formă, articolul 178 litera (a) din Directiva 2006/112 prevede că persoana impozabilă are obligația de a deține o factură emisă în conformitate cu articolele 220-236 și cu articolele 238-240 din aceasta.

43. De asemenea, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că dreptul de deducere poate fi refuzat atunci când se stabilește, ținând seama de elemente obiective, că acest drept este invocat în mod fraudulos sau abuziv. Astfel, combaterea fraudei, a evaziunii fiscale și a eventualelor abuzuri este un obiectiv recunoscut și încurajat de Directiva 2006/112, iar justițiabilii nu se pot prevala în mod fraudulos sau abuziv de normele dreptului Uniunii (Hotărârea din 21 iunie 2012, Mahagében și Dávid, C-80/11 și C-142/11, EU:C:2012:373, punctele 42 și 43, precum și jurisprudența citată).

44. În ceea ce privește reglementarea națională în cauză în litigiul principal, reiese din elementele prezentate Curții că aceasta are ca obiectiv să combată fraudele privind TVA-ul, sancționând, prin refuzul dreptului de deducere, un comportament care poate contribui la întârzierea detectării unei astfel de fraude sau, cel puțin, a neplății TVA-ului de către contribuabili care nu îndeplinesc obligațiile declarative prevăzute de lege, care se sustrag de la controlul fiscal prin declararea unor informații de identificare a sediului social care nu permit autorităților fiscale să îl identifice sau cu privire la care autoritățile fiscale au constatat că nu își desfășoară activitatea la sediul social sau la domiciliul fiscal declarat.”

Totodată, potrivit paragrafelor nr.56, 57 și 59 din Cauza 101/16 – Paper Consult, se retine că:

„56 Deși nedepunerea declarațiilor fiscale prevăzute de lege poate fi considerată indiciu de fraudă, aceasta nu dovedește în mod irefutabil existența unei fraude privind TVA-ul. În plus, reiese din elementele furnizate Curții că, sub rezerva verificărilor care trebuie efectuate de instanța de trimitere, chiar dacă contribuabilul și-ar fi regularizat situația și ar fi obținut radierea sa de pe lista contribuabililor înscrisi ca inactivi, sancțiunea prevăzută la articolul 11 alineatul (1²) din Codul fiscal ar fi menținută, astfel încât persoana care cumpără bunul sau serviciul nu și-ar putea redobândi dreptul de deducere a TVA-ului. În schimb, articolul 11 alineatul (1¹) din Codul fiscal prevede că contribuabilul „reactivat” este autorizat, după „reactivarea” sa, să recupereze TVA-ul a cărui deducere a fost refuzată în perioada de inactivitate.

57 În această privință, guvernul român a indicat că legea fusese modificată și că, de la 1 ianuarie 2017, în ipoteza reactivării unui contribuabil declarat inactiv, efectele fiscale ale inactivării sunt anulate atât pentru contribuabilul în cauză, cât și pentru partenerii săi comerciali care își recuperează dreptul de deducere a TVA-ului aferent tranzacțiilor încheiate în perioada de inactivitate.

59 Sub rezerva verificărilor care trebuie efectuate de instanța de trimitere, rezultă că articolul 11 alineatul (1²) din Codul fiscal, în versiunea

aplicabilă faptelor din cauza principală, nu prevede o regularizare în beneficiul persoanei impozabile situate în aval, în pofida dovezii plății TVA-ului de către persoana impozabilă situată în amonte, nerecunoașterea dreptului de deducere fiind definitivă.”

De asemenea, organul de soluționare a contestației reține că potrivit Curții de Justiție a Uniunii Europene, statele membre sunt obligate să verifice declarațiile persoanelor impozabile, conturile acestora și celelalte documente pertinente, precum și să calculeze și să colecteze taxele datorate, neputând transfera în sarcina persoanelor impozabile măsurile de control care revin administrației.

B. Totodată, potrivit deciziei Curții Europene de Justiție în cazul Juliusz Dankowski C-438/09, art.17 alin.(6) din Directiva a 6-a, astfel cum a fost modificat prin Directiva 18/2006, trebuie interpretat în sensul că *„se opune unei reglementări naționale care exclude dreptul de deducere a TVA plătită de o persoană impozabilă unei alte persoane impozabile, prestatoare de servicii, atunci când aceasta din urmă nu este înregistrată în scopuri de TVA.”*

Având în vedere prevederile legii fiscale citate mai sus, precum și jurisprudența Curții Europene de Justiție, se reține că o persoană impozabilă beneficiază de dreptul de deducere a TVA achitată pentru livrările de bunuri/servicii furnizate de o altă persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA atunci când facturile referitoare la acestea conțin toate informațiile prevăzute de lege, în special cele necesare pentru identificarea persoanei care a întocmit facturile menționate și dacă bunurile achiziționate sunt utilizate pentru realizarea de operațiuni taxabile.

Astfel, organul de soluționare a contestației reține din cuprinsul hotărârii C-438/2009 a Curții Europene de Justiție că:

„30. Chiar dacă dispoziția menționată prevede mențiunea „numărul de identificare TVA”, este necesar să se considere că numărul de identificare fiscală atribuit în speță asigură identificarea persoanei impozabile vizate și este, așadar, de natură să îndeplinească cerințele articolului 22 alineatul (3) litera (b) a treia liniuță din A șasea directivă.

35. Din moment ce administrația fiscală competentă dispune de informațiile necesare pentru a stabili că persoana impozabilă, în calitate de destinatar al tranzacțiilor comerciale, este obligată la plata TVA-ului, aceasta nu poate impune, în ceea ce privește dreptul persoanei impozabile de a deduce taxa achitată în amonte, condiții suplimentare care pot avea ca efect anihilarea exercitării acestui drept (a se vedea Hotărârea din 8 mai 2008, Ecotrade, C-95/07 și C-96/07, Rep., p.I-3457, punctul 64, precum și Hotărârea din 30 septembrie 2010, Uszodaépítő, C-392/09, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 40).

36. Astfel, o eventuală neîndeplinire de către prestatorul serviciilor a obligației prevăzute la articolul 22 alineatul (1) din A șasea directivă nu poate repune în discuție dreptul de deducere de care beneficiază destinatarul

serviciilor respective în temeiul articolului 17 alineatul (2) din această directivă.”

De asemenea, se reține că CJUE a statuat că regimul deducerilor urmărește să degreveze operatorul economic de sarcina TVA datorată sau achitată în cadrul tuturor activităților economice pe care le desfășoară. Sistemul comun al TVA garantează, în consecință, neutralitatea perfectă a taxării tuturor activităților economice, indiferent de scopurile sau rezultatele acestor activități, cu condiția ca activitățile menționate să fie în principiu, ele însele supuse TVA (a se vedea Hotărârea din data de 14 februarie 1985, Rompelman, C-268/83, Hotărârea din data de 15 ianuarie 1998, Ghent Coal Terminal, C-37/95, Hotărârea Gabalfrisa și alții C-110/98 și C-147/98, Hotărârea din data de 03 martie 2005, Fini H, C-32/03, Hotărârea din data de 21 februarie 2006, Halifax și alții, C-255/02, Hotărârea Kittel și Recolta Recycling, C-439/04 și C-440/04 și Hotărârea din data de 22 decembrie 2010, Dankowski, citată anterior).

Totodată, CJUE a reținut că **principiul neutralității fiscale** impune ca deducerea TVA aferentă intrărilor să fie acordată dacă cerințele de fond sunt îndeplinite, chiar dacă anumite cerințe de formă au fost omise de către persoanele impozabile (a se vedea Hotărârea din data de 30 septembrie 2010, Uszodaépítő, C-392/09, Hotărârea din data de 08 mai 2008, Ecotrade, C-95/07 și C-96/07).

În practica instanței europene s-a statuat că, principiul proporționalității obligă autoritățile publice să ia numai acele măsuri necesare pentru atingerea scopului urmărit. O măsură națională care condiționează, în esență, dreptul la scutire de la plata unei contribuții de respectarea unor obligații de formă, fără a lua în considerare cerințele de fond și, mai ales, fără a se întreba dacă acestea erau îndeplinite, depășește ceea ce este necesar pentru a se asigura perceperea corectă a taxei (CJUE - Speța Collee - C 146/05).

Se reține că în cazurile reunite C-123/87 și C-330/87, Léa Jorion, CJUE a arătat că Directiva de TVA permite statelor membre să condiționeze dreptul de deducere al TVA de existența unei facturi care să cuprindă unele elemente menite să asigure perceperea taxei și să permită supravegherea de către organul fiscal, fără însă ca aceste elemente, prin numărul și natura lor, să facă dreptul de deducere imposibil sau excesiv de exercitat.

Astfel, prin raportare la jurisprudența europeană, respectiv Cauzele C-101/16 Paper Consult SRL din data de 19 octombrie 2017 și C-438/09 Juliusz Dankowski pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în virtutea rolului activ, DGRFP Timișoara cu **adresa nr. ... /25.08.2018**, în conformitate cu dispozițiile art. 276 alin. 1 Cod procedură fiscală, raportat la susținerile părților din contestația formulată și respectiv RIF/decizia de impunere, a solicitat Inspecției Fiscale completarea dosarului cauzei cu indicarea punctuală a elementelor obiective, constând în mijloace de probă, care au format convingerea că petenta X ... .. I.I. în calitate de beneficiar al serviciilor achiziționate de la firmele A PÎNCOTA și S SRL a participat la

fraudă, în lipsa identificării la dosarul cauzei a unei soluții penale definitive în acest sens, în condițiile în care din actele administrativ fiscale, pe lângă aspectele legate de realitatea tranzacțiilor, nu se regăsesc niciun fel de constatări privind aspectele formale cerute de lege „*ad validatem*”, respectiv nu sunt indicate deficiențe de formă ale documentelor justificative ale furnizorilor, de natură a permite DGRFP Timișoara antamarea fondului cauzei.

De asemenea, având în vedere concluziile Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-101/16 Paper Consult SRL, în condițiile în care atunci când există o practică a CJUE cu privire la anumite dispoziții, inclusiv dispozițiile referitoare la TVA, respectiv Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA – componenta a acqius-ului comunitar, statele membre trebuie să adopte o conduită conformă interpretării respective, prin aceeași adresă DGRFP Timișoara a solicitat Inspecției Fiscale să verifice dacă furnizorii declarați inactivi (n.n. ulterior emiterii facturilor în cauză pentru care petenta și-a exercitat dreptul de deducere a TVA) au colectat și achitat taxa pe valoarea adăugată rezultată din operațiunile efectuate cu entitatea contestatară și pentru care aceasta din urma și-a exercitat dreptul de deducere, urmând a completa dosarul contestației în acest sens.

Inspecția Fiscală din cadrul AJFP Arad a răspuns solicitării cu adresa nr. ... /12.10.2018, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /19.10.2018, , precizând totodată că:

„(...) Procesele verbale nr. ... /26.05.2016 și nr. ... /25.05.2017 încheiate de inspectorii antifraudă (...) au stat la baza estimării prejudiciului cauzat bugetului de stat ca urmare a deducerii de către X ... .. I.I. a sumei reprezentând tva (24%) aferent prestărilor de servicii care au fost considerate ca fiind formale.

Având în vedere aspectele descrise în Procesul verbal ... /1/29.11.2017 (conține 13 pagini anexat în copie) considerăm că scopul procurării facturilor și evidențierea în contabilitate a operațiunilor fictive consemnate în acestea fiind acelea de a-și diminua obligațiile fiscale datorate bugetului de stat.

Toate informațiile deținute și folosite la constatarea faptelor și care au stat la baza stabilirii sumelor au fost luate din Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. AFHD ... /08.12.2017 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală Antifraudă Fiscală, Direcția Regională Antifraudă 5 Deva.”

Astfel, DGRFP Timișoara analizând documentele existente la dosarul cauzei constată că organele de inspecție fiscală nu au verificat dacă furnizorii declarați inactivi/radiați au colectat și achitat taxa pe valoarea adăugată rezultată din operațiunile efectuate cu entitatea contestatară și pentru care aceasta din urmă și-a exercitat dreptul de deducere a TVA, limitându-se doar la verificarea evidenței financiar-contabile a X ... .. I.I. și a

declarațiilor informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național (D394).

Totodată, în cauză se constată că DGRFP Timișoara se află în imposibilitatea stabilirii situației de fapt prin raportare la temeiurile de drept invocate de părți, din următoarele considerente:

- pe de o parte, așa cum s-a reținut mai sus, sub aspectul legislației comunitare, de la data aderării, legislația română a fost armonizată cu Directiva a 6-a a C.E.E., iar prin Tratatul de Aderare, țara noastră s-a obligat, printre altele, să respecte aquis-ul comunitar, inclusiv deciziile Curții de Justiție Europene, iar

- pe de altă parte, condiția de fond nu a fost analizată, în sensul dacă este îndeplinită sau nu, de către organele de inspecție fiscală.

De asemenea, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că organele de inspecție fiscală s-au limitat la a constata că petenta nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, fără să analizeze dacă respectivele achiziții au fost destinate utilizării în scopul operațiunilor taxabile ale sale și dacă au fost astfel respectate prevederile legale anterior precizate.

Totodată, din analiza Raportului de inspecție fiscală nr. ... /19.04.2018, nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală au procedat la o analiză temeinică a facturilor emise de furnizori, respectiv a modului lor de completare pentru a stabili concret, pentru fiecare factură în parte dacă acestea pot dobândi calitatea de document justificativ în raport cu prevederile legale ale actelor normative invocate și cu jurisprudența Curții Europene de Justiție, respectiv dacă facturile în cauză conțin toate informațiile prevăzute de lege, în special cele necesare pentru identificarea persoanei care a întocmit facturile verificate și dacă petenta a achitat TVA pentru achizițiile respective.

Raportat la cele precizate mai sus, apare la legală necesitatea verificării faptului că achizițiile au fost destinate realizării de operațiuni taxabile, că facturile în cauză sunt completate cu elementele obligatorii prevăzute de lege și că furnizorii au colectat și plătit TVA, organul de soluționare a contestației aflându-se în imposibilitatea de a se pronunța asupra caracterului deductibil sau nedeductibil al TVA, atât timp cât organele de inspecție fiscală nu au analizat operațiunile realizate de contestatară în întregul lor, referitor la toate aspectele descrise.

Mai mult, în scopul clarificării situației de fapt este necesară analizarea realității serviciilor achiziționate prin prisma tuturor documentelor deținute de petentă, respectiv în cazul firmei A Pâncota Situația de plată din 08.04.2014 și Procesul verbal de recepție finală a lucrărilor din data de 07.04.2014, iar în cazul firmei S SRL Procesul verbal de recepție finală semnat de prestator și beneficiar din 23.05.2014.

Prin urmare, se reține ca necesară, sub aspect legal, stabilirea cu claritate a situației de fapt în vederea determinării corecte a situației fiscale a

contribuabilului de către organele de inspecție fiscală, prin exercitarea rolului lor activ, pe baza tuturor informațiilor și documentelor pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

De asemenea, în condițiile în care din contestația formulată rezultă că referitor la contractul de prestări servicii nr. .../25.02.2014 încheiat de petentă cu firma S SRL, prețul contractului este de .../ lei, la care se adaugă TVA, „plătibil la primirea de către client a subvenției din cadrul programului de reconversie a viței de vie, măsura I.”, există posibilitatea clarificării de către organele de inspecție fiscală a programului din care face parte terenul deținut de petentă în vederea reconversiei viței de vie, respectiv a identificării autorității care coordonează acest program și nu în ultimul rând a derulării unei corespondențe cu acesta în vederea verificării îndeplinirii condițiilor asumate de petentă și care are drept finalitate obținerea unei sume de bani cu titlu de „subvenție”.

În consecință, având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul contestației, precum și normele legale aplicabile în materie, în speță se va face aplicațiunea prevederilor art.279 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu alin.(4) al aceluiași articol și cu pct.11.4 din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală și **se va desființa Decizia de impunere nr. ... /19.04.2018 emisă de AJFP Arad, pentru TVA în sumă de ... lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să procedeze la reanalizarea situației de fapt în funcție de prevederile legale aplicabile în speță, de argumentele și documentele prezentate de contestatară.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 279 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

- desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. ... /19.04.2018 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice emisă de AJFP Arad – Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2, în ceea ce privește suma totală de ... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, urmând ca organul emitent, prin altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat să procedeze la refacerea inspecției fiscale, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele reținute în motivarea prezentei decizii de soluționare a contestației care au condus la desființare.

- prezenta decizie se comunică la:

- X ... ..

- AJFP Arad, cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F.
nr. 3741/2015.

Decizia este definitiva în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad sau Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,